

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1.
sz. l. em. (Király-
utca sarkán).

Kiadóhivatal:

Wolf M. könyv- és
papírkereskedés-
ben, Király-utca,
Hatyu-épület.Megjelenik vasár-
nap kivétellel
mindennap este 5
órákor.

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS“)

POLITIKAI NAPILAP

Elofizetési árak:

Helyben:

Egész évre. 10.—

Egy óra . . . 1.—

Vidékre:

Egész évre. 12.—

Egy óra . . . 1.20

Egyes szám ára

Pécsett 4 kr., vi-

déken 5 kr.

Egyes számok

kaphatók minden

lapelárusítónál.

Pécs, 1894.

Vasárnap, március 25.

72. (1135.) szám.

Fekete husvét.

Nem lepi hó a mezőt, a rétet, a földet és így a természet rendje szerint úgy mondják „fekete husvét.“

De a természet rendje most más okból feketévé, valóban gyászossá, elszomorítóan sötétté tette nekünk a husvétet. Kiváltképpen nekünk, de egyszersmind mindenkinek Magyarország határán kívül is, az egész világon, a kiknek szive a szabadság érzetétől dobog.

Lehet-e gyászosabb husvét, mint a mai, midőn a szabadság egyik legkiválóbb alakja ravatalon fekszik?

A föltámadás nagy és szent ünnepével összeesik annak a csodásan nagy férfunak halála, a ki szintén 1848. dicső napjaiban föltámadt szabad eszméknek volt hírnöke, vezére, hőse. A míg a keresztény egyházak most ünnepét ülik az emberiség fölshabadtításának és ezzel a felebaráti szeretet magasztos erényét dicsőítik, azalatt Kossuth Lajosnak, a legnagyobb magyarnak halála, a kereszténység e jellegével a legszebb összhangzásba hozható, mert ő is a szabadság apostola volt, ő is a testvériség és egyenlőség ígét hirdette és amint az isteni szenvedő tanaiért halált szenvedett, úgy Kossuth Lajos a szabad eszmékért és elvekért küzdve, távol a hazától, hontalanul, számkivetetten húnyt el.

A föltámadás ünnepén, mely az ébredő tavasz legszebb ünnepe, fölkel a vágy és fölbred a remény, éled a hit és fölgerjed a vallásosság érzete azon gondolatban, hogy az emberiségnek nagy és magasztos rendeltetése van és a szabadság képezi egyik legnagyobb kincsét és Istentől nyert adományát, miért ne borulhatnánk hát le azon férfunak ravatala előtt áhitatos kegyelettel, a ki e gondolatnak volt előharcosa, a ki az emberi jogokat egyenlően mérve isteni mesterének tanaihoz híven, a felebaráti szeretetnek és a lelkiismereti szabadságnak legodaengedőbb híve, oktatója és apostola volt. Az ember gyarló és az idők folyása magáéval teszi e gyarlóságokat, de ki keresné ma egy férfuban, a ki fölött csak a történet és igazabban mondva, csak a késő századok ítélhetnek teljesen elfogulatlanul, ki keresné a gyarlóságokat, midőn erényeinek fénye, szellemi nagyságának ragyogása, lelke nemességének tündöklése az egész világ bámulatának tárgyát képezi.

A mint a föltámadás tényében és eszméjében a történeti előzmények elmosódnak és minden bölseleti magyarázat megtörik az igazság szikláján, hogy az Isten-ember alakja valódi fényében tűnjék föl az emberiség előtt, úgy Kossuth Lajos halálában, ravatala előtt és akkor, midőn kihűlt szive hazája földjét érinti, el kell nemúlni a kishitűségnek, a kétségeskedésnek, az okoskodásoknak, mert a mint a föltámadásban úgy itt is, csak a szeretet szava nyilatkozhatik meg, a szeretet pedig nem lehet más, mint odaadó, engesztelékeny és teljes. A föltámadásban hitünk a vezéresíllag, Kossuth Lajos emlékezetében a honszeretet vezérelhet csupán bennünket, ebben pedig nines megalkuvás, mert a nagy férfi dicsőítése által, a hazairánti kötelességet róvjuk le.

Midőn az oltár előtt leborulva imát rebegünk a mindenhatóság urához, kitarjuk szívünket minden egyéb gondolat és föltétel nélkül; Kossuth ravatala előtt szintén nem tehetünk mást, mint elnémitva minden más tekintetet, a hála és kegyelet adóját róvjuk le.

Ne zavarja tehát semmi azt a mély gyászt, azt a benső fájdalmat, mely ma minden magyar ember szívét átjárja. Ma csak az imádságnak van helye, ma le kell borulnunk forró és odaadó imában, mint a föltámadott Isten-ember az olajfák hegyén. Így jön majd meg a föltámadásnak dicső napja és hazánk boldogításával, a hazaszeretetheni munkásságunkkal mulandó lesz a gyász és fájdalom is.

Bolgár Kálmán.

Trón és nemzet.

Budapest, az ország szívének utcája megszólalt. Az elnyomott, szeretetből az uralkodó iránti eddig visszafojtott közérzet elementáris erővel tört ki Kossuth Lajos holt-tete me föltött. „Talpra magyar, hí a haza, itt az idő, most vagy soha, — Rabok többé nem leszünk.“ — Petőfi halhatatlan, örökkön a szívekben élő verse legeg a magyarok ajkán, kiknek fájdalom két szívében, hogy a trón és nemzet között egész váratlanul mély tr táton. Megszólalt az utca, de nem a csöcselék, mely mindenütt található, hol hajszja és botrány kell, az utca legjobb elemei: az ifjuság a férfiak, a nemzet látja magát szembe állítva a hatalommal, de nem a magyar állami hatalommal, hanem a közös hadsereggel, mely megszállva tarja a főváros utcáit és most már karddal és puskatussal akarja elnyomni a közérzetet, mely fölháborodik látva azt, hogy a magyar nem úgy gyászolhat azért, kit mindnyájan kiondhatatlanul szeretünk, kibén a magyar megváltóját látta, kit szeretni és imádni ifjú gyermekkorunk óta tanítottak bennünket!

Mintha a könyek záporának eltiltani lehetne, hogy ott hulljanak, hol szívünk fájdalmában összefacsarodik, mintha parancsolni lehetne a magyarnak, ki magának parancsolni soha sem engedett, hogyan és miképen sirassa legnagyobb halottját, kinek édes hazánk oly sokat — mindent köszön.

Tisztázzuk a helyzetet! Mást akar a trón, mást a nemzet! *Tartózkodjunk attól, hogy a magyar kormányt abba a borzasztó gyanuba keverjük, hogy most nem a nemzettel érez együtt.* Megmutatta ezt tegnap *Wekerle* Sándor miniszterelnök, a nagy reformer, mikor saját felelősségére visszarendelte a kivonult katonaságot és föltűzette a gyászlobogót ott, hol azt a nemzet látni akarta. A kormány velünk van, magyarakkal és ha *Wekerle* ép most ragaszkodik tárcájához és a magyar miniszterium és a trón között főnagyként ellentét dacára le nem mond arról a dicsőségről, *hogy Magyarország miniszterelnöke legyen, ezzel a legnagyobb áldozatot hozza hazáknak, melyet egyáltalában magyar ember hazájáért hozhat.* Mert a mi a főnagyként körülmények között *Wekerle* után jönné, ez csak a *reakció lehetne*, melytől Magyarországot a magyarok Istene óvja meg! Itt az idő, most vagy soha, hogy a magyar kormány helyt álljon, mert veszély fenyegeti hazánkat fölülről és most *cserben hagyja az országot a nemzetet, egyenlő volna a hazaárulással*; pedig ha valaki, úgy *Wekerle* lesz az, kit Magyarország történelme nemzetünk nagyjai, *Kossuth*, *Széchenyi* és *Deák* mellé fog sorolni. *Wekerle* ma az összekötő kápos a trón és a

nemzet között. *Tartsuk szoroson a kapcsolatot, mert, ha ez elszakad, akkor szomorú napok következnek Magyarországra.*

Ferencz József királyt 1876 óta a magyar nemzet rajongó szeretete övezi. Alkotmányosabb fejedelme még nem volt Magyarországnak, mint *Ferencz József*, kit *Mátyás király* mellé helyez majdan a történelem. *Ferencz József király* megmutatta 1867-ben, hogy a magyarok jogcélis erejét respektálja, azoknak erkölcsi és aspirációit elismeri; büszke Magyarország haladására, a főváros fölvirágzására, melyet csak nemrég a bécsieknek állított föl példányképpül. Mindenki előtt ismeretes legalkotmányosabb királyunk *Jó szíve*, melylyel megbocsátott mindenkinek, ki a magyar nemzet szabadságharcának éveiben az ő trónja ellen fordult; s melylyel a magyar nemzet koronázási arany ajándékát azoknak a honvédeknek adományozta, kik a vele szemben álló táborban küzdöttek.

Nem kételkedünk benne, hogy a király a maga részéről most sem emelne gátat, hogy a magyar nemzet gyászja úgy és oly alakban nyilvánuljon a nagy halott iránt, a hogyan ez a nép óhaja. De épp *Kossuth*tal szemben rideg marad a király, tán nem is annyira saját énjéből kifolyólag, hanem ugyanazon udvari befolyások nyomása alatt, melyek Magyarországra nézve annyi bajnak, annyi veszedelemnek voltak okozói.

Most tágítson *Wekerle*? ki magasan tűzte ki a haladás, a szabadság, az egyenlőség zászlaját, mikor ugyanazon végetesség válható befolyások érvényesülnek! Most hagyja el *Wekerle* azt a helyot, hol szívesen látja minden a szabadságrét rajongó magyar, minden hazafi, hogy átengedje helyét oly politikusknak, ki föltétlenül meghajlik a koronát körülvevő és befolyásolni igyekvő magyar-ellenesek kívánsága előtt.

Kossuth Lajos, ki életében csak ideákat ismert, azokért küzdött és azokat megvalósítva nem látván, elhagyja az országot, halála által kiélestitte az ellentéteket, melyek eddig lappangva bár, de mindig meg voltak; és most a korona, a trón szemben áll a nemzet akaratával. Respektálnunk kell a korona érzelmeit is, de senki abban meg nem akadályozhat, hogy mely sajnálkozásunknak, megdöbbenésünknek adhassunk kifejezést. Csak fájlalni tudjuk, hogy a király szívé elszomorítja az események; és a korona magatartása maga idézi föl Magyarország legszomorubb napjainak emlékét és csak egy kívánság élhet ma minden magyar szívében: a korona ismert bölcsesége találja meg az utat, melyben eltávolítottuk és helyre álljon az a béke a korona és nemzet között, mely most föl van kavarta; hogy eltűnjenek az ellentétek, hogy a magyar nemzet ismert

szeretete fölséges uralkodója iránt meg ne ingattassék, de másrészt homály ne borulhasson a magyar nemzet rajongó szeretetére, melylyel *Kossuth* irányában mindenkor adózott és adózni fog mindörökké, — bármi jójón is reánk fölülről.

Allyon helyre a béke nemzet és korona között hamar, gyorsan, mert nem tudhatjuk ma, mit hozhat a holnap!

Lenkei Lajos.

† Kossuth Lajos.

— A pécsi nemzeti casino tegnap este *Litke József* elnökleite alatt választmányi ülést tartott, mely kizárólag *Kossuth Lajos* emlékének volt szentelve, kiknek érdemeit a haza körül szép szavakkal *Litke József* elnök méltatta. A választmány egyhangulag elhatározta, hogy *Kossuth Lajos* családhoz részvétáviratot intéz, hogy *Turiban* a nemzeti casino nevében *Kossuth* helyre a ravatalra, hogy roo forintot ad a *Kossuth*haak emelendő szobor javára és hogy *Budapest*en a tetemesen küldöttség képviseltemi magát, mely küldöttséget *Litke József*, a kaszinó alelnöke fogja vezetni. Hogy a küldöttség minél impozánsab legyen, a nemzeti casino fekete tábláján mindenki följegyezheti magát, ki a küldöttségben részt venni óhajt, és egy iv is köröztetik a kaszinó tagjai között, a melyen mindenki, a ki részt vesz, hasonlóképp följegyezti magát.

A *Kossuth* családhoz intézett távirat a következő:

Midőn az egész nemzet sirva borul nagy hazánkfia, *Kossuth Lajos* ravatalára, a pécsi nemzeti kaszinó, mint a magyar társadalom egyik serény tagja is részt kér magának a nagy nemzeti gyászból. Ha a súlyos csapat enyhítheti egy egész nemzet szíve mélyebb föltörő részvét, úgy fogadja a mi részvétünk is, a mely osztozik a magyar nemzet általános részvétével. — A pécsi nemzeti casino.

— A pécsi jogakadémia küldöttsége. A pécsi jogakadémia polgári saját keblükből számos tagu küldöttséget küldenek *Pestre*, hogy a *Kossuth Lajos*nak adandó végtisztességnél a pécsi jogakadémiai képviseljek. A küldöttséget *Angyal Pál* olvasóköri elnök vezeti, az elszállásolásról a budapesti egyetem ifjusága gondoskodik, kik levélleg kértek tudósítást a küldöttség tagjainak számáról. A pécsi jogakadémia a temetést megelőző éjjel utaznak föl *Budapestre*, hol valószínűleg három napot fognak tölteni.

— A pécsi kerékpár-egylet *Kossuth Lajos*ról. A „Pécsi Kerékpár Egyesület Értékeitője“ áprilisi számában a következő szép szavakkal emlékezik meg *Kossuth Lajos*ról:

Kossuth Lajos † a nagy számtűzűt kiszenvendett, távol a hazától, a szerető anyától. Minden magyar ember szíve elszorult a megrendítő katasztrófa híre. A szakegyesületet osztoznak a fájdalomban. A magyar sport is árvának érzi magát, mert örökfenyű betűkkel vannak emlékeztünkbe írva *Kossuth Lajos*nak azon szavai, a melyeket a hozzá zarándokolt magyar kerékpárosokhoz intézett: „Sportjuk szép és test-lelkei edző. Legyenek a sportban is magyarok. Övjük kedves fiaim erejüket — mondá — mert mi magyarok kevesen vagyunk s kell, hogy erősek legyünk.“ „Kedves fiaim“ — nek hozlítottá sportársainkat, kiknek könyek jöttek szeméikbe. Könnye lábada mi szemünk is. A fiu siratja apját, a

magyar sport Kossuth Lajos, kinek nemes szelleme mindenkor vezérünk lesz. Legyen a „Pécsi Kerékpár-Egyesület“ kegyelete is egy levele azon koszoruban, melyet az ország fájdalma helyez a nagy halott sírjára!

— **A gyászoló város.** Gyászolni illően, méltóan, előkelően — nehéz. A belső gyász akármilyen mély, ha a külső nem találja el azt a tónust, melyet az általános izlés megkíván, ha az nem oly szabású, hogy impozálon minden kritika fölött, úgy nagyon könnyen válik a gyász komikumává, ami még a legkomolyabban gyászoló lelket is kiközlenti a komor hangulatból s kacajra készíti őket.

A mi városunk előkelően gyászol, méltóan a nagy halotthoz és önmagához. Ami hibát, baklövés elkövetett egy és más nemzeti ünnep alkalmával, azt helyre hozza most a nemzeti gyász alkalmával. Ünnepleni nem tud jól ez a város; ünneplése a legtöbbször eszben hideg, — gyászolni némán, komolyan nagyon ért s gyászában van sok melegség.

A legnemesebb példával maga a város tanácsa járt elől, támogatatva utóbb a törvényhatósági bizottság által. Az az előterjesztés, melyet A d i n g e r János kir. tanácsos, polgármester tett a bizottsági testület érkeztétlen s a h o g y azt tette, úgy általánosan megnyerte mindenek tetésését és elismerését, hogy azzal Aiding polgármester népszerűsége tízszeres növeléssel emelkedett a polgárság zivében.

Az ezen érkeztétlen kifejezett belső gyásznak külső megjelenítése az, amit most az utca mutat. Impozáns, meg kell vallanunk. Az a sötétlen ingó-lengő zászlóerdő, mely kétféle az utcákon végig kíséri az embert a város legszélsőbb részeibe is; az a gyászpompa az előbbiekhez az utca kirakataiban, melyek fővárosi mintát se várva egy variáztésért átváltak gyászfülkéké; az az ünnepi esend, melyet még a legközönségesebb lebutokban sem zavar meg illetlen tivornya zaj; az az általános hangulat, mely csak a legkiválóbb esetekben urálja a lelkeket; mindez csak olyan nagy halott fölött érzett részvét kifejezése lehet, amilyen most a turini ravatalon várja türelmes nyugalommal hazája földjébe bocsátatását.

Két dolog kevert diszsonanciát az egyhangú gyász közé. Egyik a klérusnak — a ciszterciták és irgalmasok rendházait kivéve — hideg viselkedése, melyről most tudni, hogy a belsőnek valódi kifejezése-e vagy felsőbb rendeltetnek aláztos megtartása? A közönség ugyan boszankodásnak ad kifejezést még egy hardmiki bántó tapasztalat miatt is, s ez az, hogy nagyon sok vendégfogadó, kávéházon, melyek szintén középéletnek tekinthetők, nem látja a gyászlobogót. Néhány a kávéház tulajdonosoknak, kikben van hazafiság s van érzék az általános gyászhoz való alkalmazkodásra, rögtön intézkedett, hogy a rendeltetésnél fogva vigalom helyét fekete zászló helyébe mintegy figyelmeztetőül, hogy a gyásznapi alatt ott az olyan vendéget nem szívesen látják, aki hangos tivornya közben feledkezik meg arról, hogy a legnagyobb magyar a ravatalon fekszik; de a szállók majd mindegyikéről hiányzik a fekete lobogó, ami különben azzal lehetne menteni, hogy a nagy kereslet miatt alig lehet már Pécsét gyászlobogót kapni. Egy-két nap alatt talán ezek is előkeríthetnek egy-egy fekete zászlót — ha csak egy szikrányi magyar érzés és ebből folyó akarat van bennük. Ha pedig a zászlón kívül ez is hiányzik náluk, hát úgy talán a közönség is levonhatná ebből a következtetést s viszont szöveget fejében őrösen hagyja az ilyen vendéglő és kávéház-helyiségeket.

Az általános deprimitált hangulat, mely még tanáig egyetlen nagy emberünk halálakor se uralta ennyire a lelkeket, meglátszik a város kereskedelmi forgalmán is. A kereskedésekben pang az üzlet, kivált ha azt tekintjük, hogy a husvét előtti hét a kereskedők egyik haute saisonja. A mi kereskedőkünk csakugyan ünnepleni lemondással gyászolnak azzal, hogy épp most, mikor az üzletekre a legalkalmasabb az idő, mikor a rég megrendelt divatcikkek garmadával érkezők meg a husvétii piacra, amik egy hét múlva már nagyon csökkennek értékükben, e divatcikkek mind kivették a kirakatokból s ezeket fekete drapériával díszítették, Kossuthnak körülírtól az arcképét téve ki egyetlen ökösszöveg.

Ebben a nem közönséges gyászban természetesen a hirdapok közlései fele irányú a közérdeklődés. Minden sornyi új hír, mely a fővárosból érkezik, újabb hullámzásba hozza az izgatott kedélyeket. Ezt a közérdeklődést kielégíteni, a közönséget kiszolgálni gyorsan: ez sarkalja most a lapok szerkesztőseit. A *Pécsi Újság* szerkesztősege kettőzött munkaerővel dolgozza föl a naponta összehalmozódó anyagot s a nyomda, amennyire emberileg lehetséges, a kora délutáni órákban igyekszik kiadni a lapot.

A szerkesztőség ezzel a gyorsasággal se elégszik meg, hanem a beérkezett táviratok egy részét, a legfontosabbakat, a feldolgozás után azonnal kiteteti a Wolf-féle könyvkereskedés (a kiadóhivatal) kirakataiba, hogy a közönség még hamarabb értesüljön a legújabb eseményekről, melyek tan egy-két órával előbb folytak le a fővárosban. Itt ember-ember háttan tolongva, mint rajzó méhcsapat, csung egymáson a sok tudni vágyó s bettizi a Hughes-gép nyomtatott betűivel megjelenő legramtot. Néha egy közelebb álló hangosan olvassa, hogy a hátul levők is hallják; s mikor az emberek kielégítették lelküket, tovább sietnek, nyomukban pedig új jövevények kapaszkodnak föl a kirakathoz. ... Kossuth, a halott Kossuth ural mindeneket.

— **A kereskedelmi alkalmazottak gyász.** Tegnap este a pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegpénztára *Krausz* Ignác elnöke alatt ülésezett, mely alkalommal az elnök hazafias szavakban méltatta Kossuth nagy érdemét Magyarország szabadságért és fölvirágztatásáért. Az ülés jegyzőkönyvben örökölte meg Kossuth érdemét, és a jegyzőkönyv kivonatát megküldi Kossuth családjának és felhívja az összes kereskedelmi alkalmazottakat, hogy a gyászban vegyenek részt.

— **Kossuth gyermekei Magyarországon.** Kossuth Lajos két fia, Ferenc és Lajos Tódor pénteken Ruttikayné kíséretében Budapestre érkeznek. Kossuth Ferenc hosszabb ideig akar Budapestet és Magyarországon időzni, sőt a mennyiben ez lehetséges egészen Magyarországon akar maradni. Egyik előkelő idegen biztosítottól társulat már meg is kínálta 50.000 forint évi fizetéssel igazgatói állással, de az állmasuttat is hajlandók Kossuth Ferencnek, a ki kiváló mérnök, igazgatói állást adni. Lajos Tódor, ki az olasz államasuttaknál foglal el előkelő igazgatói állást, szintén hajlandó volna Magyarországon letelepedni, ha erre neki a lehetőség megadatik. Ruttikayné asszony, Kossuth önfeláldozó nővére nem tér vissza Turinba, hanem magyarországi rokonainál fog maradni. Minthogy Kossuth feleségének és leányának holttemét is elhozják Magyarországra, az egész család, mely három évtizede, hogy Olaszországban tartózkodik, elszármazik Itáliából.

— **A pécsi polgári kaszinó választmánya** tegnap este Hartl Ferenc elnöke alatt rendkívüli ülést tartott, melyen az

elnök méltatta Kossuth Lajos nagy hazánkfáit. A polgári kaszinó elhatározta, hogy egy z ö k ö n y v i l e g fejezi ki részvétét Kossuth Lajos halála fölött; az elnyelt esládájhoz r é s z v é t i r a t o t intéz, melynek megszervezésére háromtagú bizottság kériük föl, melynek tagjai *Kiss József, Eötvös Gusztáv és Rappay Ignác*, Kossuth Lajos s o b a r á r a gyűjtést rendez, mely célra több gyűjtővet bocsát ki. A gyűjtést a jelenlevő választmányi tagok meg is kezdték, és az mindjárt jelentékeny összeget eredményezett.

— **Külön vonat Pécsről Kossuth temetésére.** Mint értesülünk, intézkedés történt, hogy Pécsről Kossuth temetésére külön vonat menjen, minthogy előrelátólag több 100 ember fog Pécsről a temetésre Budapestre menni. A vonat úgy fog Pécsről elindulni, hogy az a vasárnap április 1-én délelőtt 10 órakor megtartandó temetésre érjen a fővárosba és mindjárt vissza is vihesse a gyászoló közönséget Pécsre, minthogy előrelátólag oly nagy számban érkeznek a fővárosba a vidéki küldöttségek, hogy ott szállást kapni lehetetlen lesz. A külön vonat részletes programját, mihelyt az végleg megállapítva lesz, közölni fogjuk.

A különvonat a temetés előtti napon éjjelkor indul el Pécsről és reggel 7 órakor érkezik Budapestre. Minthogy a különvonat csak azon este indul, ha elegendő jelentések történnék, ép azért a jelentkezések csak esütörtökig, e hó 29-éig fogadtatnak el. A közönség kényelmére való tekintettel a négy politikai helyi lap, a „Pécsi Újság“, „Pécsi Napló“, „Pécsi Figyelő“ és „Fünfkirchner Zeitung“ szerkesztősei elfogadják a jelentkezéseket, a mérgei fölkerüjk a küldöttsegeket nemeszto városi és megyei hatóságokat, tesztöket és magánosokat, kik ezen külön vonaton akarnak utazni, hogy ebbeli számdeukat velünk közölni és a jelentkezésnél a rendes személyvonati jegy árát azonnal lefizetni méltóassanak.

— **Két bevont gyászlobogó** változatos találgatásokra ad okot. A ciszterცი rendházról és az irgalmasok templomnyáról ugyanis ma bevették a Kossuth halála hírére kitűzött fekete zászlót. Felsőbb rendeletről, elnyomatásról, megalakulásról, szolgalelkűségéről s a jó Ég tudja miről beszél ma már e miatt az utca és a politikai eszmadiák köre. A dolog magyarázata pedig igen egyszerű, maugak az illető rendház tagjai is így nyilatkoztatták ki: ma délután a föltámadás szertartása foly le, a katolikus egyház ma reggel óta már tulajdonképpen nem gyászol, hangrajai reggel már megszólaltak, az örömműre e napon kezdett vette, miért is a ritus szerint a fekete színt nem alkalmazhatják. De ez is csak mellékes ok; a fő az, hogy a két rendház a többi nagy nemzeti halottért is három napon át tüzte ki a gyászlobogót. De ki fogja ismét tüzni mind a két rendház, — így jelentették ki illetékes helyen — az ünnepek elmúltával, mikor a nagy halott temetésé vége meg. Nagyon lovagiatlan dolog, hogy ép e két derek rend ellen hallunk ma kifakadásokat, mikor ezek tényleg tettek ki gyászlobogót s ezzel oly szép jelet adták hamisítatlan hazafiságuknak, előtérbe helyezvén ezt más szempontoknak, melyekkel a klérus egyései ellhaltgattani igyekeztek a szív hazafias verését, ha ugyan ezt egyáltalán el kellett hallgattaniok.

A pécsi függetlenségi párt fölhívása.

A pécsi függetlenségi és 48. párt a következő fölhívást bocsátotta ki: Tiszelt Polgártársak! Magyarországi legnagyobb fia nincs többé, Elvesztettük azt, ki mint tűz-oszlop ragyogott előttünk vezérelve azon ósvényen, melyen haladva lehet neményünk hazánk önállóságának és függetlenségének kivívásához. Kossuth Lajos elközöltözött közülünk gyászba borítva minden igaz magyar szívet, vígzáslat csak azt a rendheltelen meggyőződést hagyva vissza hön szeretet nemzetének, hogy emléke s dicső eszméi élni fognak, míg a magyar magyar lesz. Kossuth Lajos érdemei iránt méltóképp kell törőnünk gyegyetünk adóját. Fölhívom önneffogva Pécs szab. kir. város független érdemi polgárait, s mind azokat, kik a nagy nemzeti gyászban való részvétel eszmájában velünk egyetértenek, hogy hétfőn, március hó 26-án d. e. 11 órakor a „Hattyu”-teremben érkekezle összejutálni sziveskedjenek. Az értekezlet tárgyat azon intézkedések megállapítása képezendi, melyek szükségesek arra, hogy Pécs szab. kir. város polgársága méltóan vegyen részt a nemzeti gyászban. Simonffy János a függetlenségi és 48-as párt elnöke.

Mikor született Kossuth?

Dollinger András pécsi lakos birtokában van egy 1849-ben vert német fölrutur emlékéremnek. Az érem cinkből van verve, egyike felén Kossuth Lajos hű arcképét mutatja ezzel a fölrattal (persze német nyelven).

Kossuth Lajos született 1806 április 27-én A második felén damas kidolgozása alapon szép nyomással a magyar eimer látható ezzel a fölrattal: *Isten óvja meg Magyarországot 1849.* Az éremmel együtt egy német nyelvű iratot is találtak, mely Kossuth életét kivonatossan közli, s ismétli a születésére vonatkozólag ugyanazt, amit az éremen olvashattunk. 1849-ben tehát az a nézet volt szelében elterjedve, hogy Kossuth 1806 április 27-én született. Ez érdekes leletet a lycceummal szemben levő Sedivy-féle ház építetése alkalmával különböző fegyverekkel egyetemben találtak.

Az első koszorú.

Kossuth Lajos kihalt tetemére az első koszorút Bolgar Ferenc képviselő neje szül. Stettner Irén helyezte el. A derek hontány nemestett a turini olasz lapok is föllemlítik.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara

ma délelött rendkívüli ülést tartott, melynek egyedüli tárgya az volt, hogy a Kossuth Lajos elhunytja fölött való országos gyászban a kamara miképen vegyen méltóan részt. A csaknem teljes számban s fekete öltözetben megjelent kamarai tagok fölhívva hallgatták végig Littke József elnök következő beszédét: Midőn az egész magyar nemzet gyászba borult s a nemzet minden egyes tagja, a társadalom minden rétege, érdekközpelvelet ki-vétel nélkül siet a nemzetet ért nagy veszteség érzetében habérkoszorúját, hazafiai melly részvétel az elhunyt nagy hazafi ravatalához letenni, akkor a kamara nem maradhat tétlenül, hanem kell, hogy a kegyeletes mozgulomban méltóan részt vegyen, kell, hogy a kereskedelem és ipar képviselői leróják a halának legalább egy részét, — mert hiszen azt leróni egészen teljesen lehetetlen — azon nagy férfit iránt, ki országunknak nemcsak politikailag és társadalmilag, hanem gazdaságilag és újjaszolásának szilárd alapját megvettette. Kossuth Lajos volt az, ki a jog-egyenlőség kiküzdvő, felszabadította sok más hordegerji vívmány mellett a kereskedelmet és ipart a békéből. Ő volt az első, ki a hazai ipart védelmébe vette, ő volt az, aki a kereskedelem és ipar fontosságát az egész országra nézve fölismer és bámulatos eredményre vezetett szivós kitartással küzdött hírlapok hasábján és eloquens szónoklataiban annak

fölvívásza és önállósítása érdekében; s ne feledjük, hogy ő volt az, aki Pécs város kereskedelmi és ipari tekintetében való kiváló fontosságát is fölismerete. Ő volt az, tisztelt uraim, aki sorra lerombolta azon válszafalakat, melyek, addig ember és ember közt fönnállottak s még élete utolsó napjaiban azon fáradozott, hogy a válszafalak romjainak maradvékait is, melyek polgár és polgár közt vallási tekintetben különbséget tettek, szétrombolja. Athatva egy ily nagy férfit iránt érzett kegyelettel, indítványozom s egyhangu elfogadásra ajánlom, hogy: 1. részvétünknek jegyzőkönyvileg kifejezést adjunk s eről a nagy halott családját sürgönyileg értesítsük; 2. a tetemesen az elnökség vezetése alatt testileg részt vegyünk s ezen célból aláírási ívet bocsássunk ki; 3. a ravatalra díszes koszorút helyezzünk ezen fölrattal: Kossuth Lajosnak — Baranya, Somogy és Tolna megye összes kereskedői és iparosai nevében — a pécsi kereskedelmi és iparkamara; 4 az emelendő szoborra adakozzunk s e célból a gyűjtés az egész kamara területén, a kereskedők és iparosok közt megindíttassék. Az elnök indítványát a kamarai tagok egyhangu elfogadták s az irada az indítvány értelmében az intézkedést azonnal megtegte.

HIROVATUNK.

— A „Pécsi Újság” és a husvétünnepek. Szép meglepetést tartoztattunk készlethen, hogy azzal a husvétünnepre olvasóinknak kedveskedjünk. De tervünk meghusult azon túlfeszített munkásság közepette, melyet az ország gyászba úgy lapunk szerkesztőségének, mint annak nyomdájára reáért. Mindénról híven és gyorsan akarva értesíteni olvasóinkat, sem szerkesztőségünk, sem pedig a nyomdaszemélyzet fáradságot nem kimélt, hogy lapunk mindig pontosan és minél gazdagabb tartalommal jelenjék meg és így nem volt arra érkezősünk, hogy a szintén nagy munkát igénylő husvétüli mellékletet elkészíthessük. Mégis, hogy olvasóinknak a husvétünnepre még több olvasni valót nyújtsunk, mint rendszeren, külön mellékletet esatolunk mai lapunkhoz, melyen a következő közlemények foglaltatnak; Vezéreik: *Pécs város csatornázási ügye*, írta Lóvay Lipót dr.; *„A kisérlet”,* amerikai történet, írta Beescky László; *„A velenzős éj”,* német költemény után írta N. Gizella; *Kossuth mint nekrológ írő*, Kossuth cikke gróf Ráday Gedeonról.

— Személyi hírek.

Blasovich István kir. táblai elnök tegnap Budapestre utazott. — *Erreth János*, Pécs szab. kir. város képviselője holnap este a függetlenségi párti képviselőkkel Kossuth Lajos Turinban való beszentelésére Turinba utazik.

— Athelyezés. Az igazságügyminiszter *Horvath József* és *Szabo Lajos* pécsi kir. törvényszéki irnokokat a pécsi kir. ítélőtáblához helyezte át irnokokká.

— A somogyi gyalogezred története. *Hoholn Gyula* főhadnagy elkészítette az ezred kivonatott történetét magyar nyelven s már fölterjesztettek hivatalosan a közös hadügyminiszterhez jóváhagyás végett. A mű 1500 példányban jelenik meg, mintegy hét nyomatot ivnyi terjedelemben. A mű az ezred régi uniformisait ábrázoló gyönyörű képekkel lesz ellátva.

— Jubileumi emlék. Említettük, hogy a helyben állomásozó 44-ik gyalogezred öszre üli meg 150 éves jubileumát. Hogy minden egyes tisztnek maradáno emléke legyen, elhatározták, hogy aranygyűrűket kamra csináltatni, a melyen az ezred tulajdonosa, Albrecht főherceg relief képe lesz. Ilyen gyűrűt az ezred minden egyes tisztje fog kapni.

— Iparostanonok munkakiállításra. A helybeli iparos tanács munkakiállításra ma délelött lett a pécsi belvárosi népiskola nagy termében megnyitva. Az idei kiállítás hasonlítottatallan fölülmulja az előző évek produktumát, mely körülményt, mint a helyi ipar fellendülésének egy öröndotes jelenségét örömmel konstataljuk. Nem méltányolhatjuk eléggé iparosifjaink buzgó törekvését, hogy a kiállított tárgyak különjisa is tekintetben egymást fölülmulni igyekeznek olyannyra, hogy a szemlélő egyes ipari termékre nézve kétkedni volna hajlandó, vajjon iparos ifjak s nem gyakorlott régi munkások keze müködött-e közre egyes tárgyak elkészítésénél, ha kiküldött közegek megbízhatósága és lelkiismeretessége nem állna minden kétségen kívül. A kiállított tárgyak célszerű csoportosítása és helyes elrendezése kiváló tapintatosságára vall. A kiállítás megnyitását 275 tanuló állította ki tárgyait, összesen 398 darabot. Megleően művészi, finoman kidolgozott munkát adtak Jiratók Albin szobrász, Hoffmann Károly, Dienes György, Gromon Ferenc tanuló. Altalában pedig az asztalosok, lakatosok (Asztalos Nándor, Becker Alajos, Gianone Sándor), szerkovások (Ivic Antal) tanuló produkáltak a leszebb tárgyakat, melyek arányokkal is imponáltak. Az ipartermékek kiállításával kapcsolatosan nyílt meg az iparos tanuló rajz-kiállítás is. Minden iparos ifjú a saját szakmájába vágó rajzokat készített, melyek a rajzot vezető tanároknak: Szirtes Ignác, Soostó Gyula és Holló Zsigmond ügyességét dicserüli. A jury ma délelött bírálta meg a kiállított tárgyakat, a jutalmakat pedig hétfőn délelött, a berekesztés alkalmával fogják kiosztani. A kiállítást ajánljuk a megtekintésre.

— Szentség imadás az irgalmas rendüeknél husvétvasárnapján reggeli 1/6 órakor veszi kezdetét a nagymisével, melyen horvát nyelven éneklék a mise éneket. 8 órakor német, 11 órakor magyar sz. mise d. u. fél 5 órakor litánia szentség betétel. Hétfőn marad a sorrend, csak 10 órakor magyar sz. beszéd van. Kedden reggel fél 6 órakor horvát sz. beszéd d. u. 4 órakor német sz. beszéd és litánia utána ünnepélyes körmenet, mely a szt. Háromszobrárt megkerüli, „Te Deum” és szentség betétel, s ezzel véget ér a negyven órai szentség imadás.

— Ünnepély fogadalom. Hiepsch Dezső irgalmas rendü szerzetes, ki a pécsi irgalmas rend gyűgyszerbáiban van alkalmazva jövő vasárnap teszi le az ünnepélyes fogadalmat. Hiepsch Dezső 1869-ben született, a mizeriendbe 1887. jun. 19-én lépett Pozsonyban, egyszer fogadalmat uganított 1888 április 5-én tett.

— A kórházi orvosok a nyugdíjkiuttelekben. A városi közkórház adminisztratív kezelő személyezete a belügyminiszter döntő rendeletével már elnyerték az a jogosultságot, hogy a város nyugdíjkiuttelekbe fölveendő. Most a kórház orvosi kara hasonló kéressel fordul a városhoz, hivatkozván a miniszter rendeletére, melynek alapján ők is jogosultak arra, hogy a nyugdíjszabályzat szerinti kötelekbe fölveessenek.

— Betörés Szabolcson. Csónka György szabolcsi koresmárosnál f. hó 21-én betöréses lopást követtek el. Az ügyes betörők a gazda mély alvását használták föl, s az éj folyama alatt kiásták a ház falát épen a gazda ágya alatt s mikor ez erre sem ébredt föl, behatoltak, s onnan 450 frtnyi készpénzt elvittek. A rendörség erőlyesen nyomozza a tettest, kit eddig nem sikerült fölfognia.

— Nincs bélyeg. Ily című fözlőszál-sunkra, melyet hozzánk érkezett panaszokra tettünk, a pénzügyminiszterium elrendelte a vizsgálatot, kiderítettük, hogy

eszkügyen az itteni bég- vagy raktár kezelésében van-e a hiba vagy ezen kívül a bégelgárusítók hanyagsága-e az oka, hogy nincs bég. A vizsgálat azonban kevés adatot fog összegyűjteni, mert az a sajtóságos eset történt meg, hogy épp a pamaszos ügyvéd, kiket mi a pénzügyigazgatóság kiküldött kérdésére megnevezünk, fölhitvány, nem jelentek meg, hogy az ügy, a saját ügyük, érdekében fölvilágosításokat tehesse. A kezelést nehézsége miatt azonban valószínűleg mégis megfogják változtatni.

— **A differitiz Péccset** örvendesen esőkken. E nem valami kedvező időjárás ellenségre e héten csak 2 differitizs betegeket jelentettek be s e kettő is a hét első napján betegedett meg. Azóta csak egy torokgyíkós beteget jelentettek be a főorvosi hivatalnál. Haláleset differitizs folytán e héten nem fordult elő.

— **Egy távirat-kézirat mintaképe.** A „Pécsi Ujság”-ot többek között az „Országgyűlési értesítő” távirati irodája is eljuttatja távirattal, mely, mivel a német nyelvvel rövidebben többet tud elmondani, költségekímélés szempontjából néha németnyelvű táviratokat is küld lapunknak. Hogy olvasóink meggyőződést szerezzenek, milyen egy föl nem dolgozott távirat, s hogy lássák, milyen hieroglifikából kell néha nekünk kiokoskodnunk a távirat szöveget, in itt közlünk egy ma reggel érkezett táviratot, amint azt a Hughes-gép villamos működésű betűi leadták: „84 szo pees fr budapest 6869 93 40 gestern abends vird nachmittags staattsam grosse democratioen vor oper wo trauerfahne bgenommen auf kerepeser strasse calvinplatz ausgeruchte cavalerie infanterie mehrrahme steinbevoriten erlofthen attacen veile verwundet verhafte wuethen poeben zog nebengassen usachlag zahlreiche fenster strassen lateren abnedt ruhe hergestellt herscht allgemeine entruestung ueber bedauerlichen auschreitungen poebels unabthengigsparten ersucht in manifest othon club durch auftritt in blaettern enthaltung demonstratioenn da sonst heimbeforderung kusuhts ernstlich gefeherbt turin leiche kusuhts duerfte freitag budapest eintreffen genua exhumierung familie kusuhts in chematigen englischen kusuhts friedhofe statsgefunden 7”

— **A hazafiasan nevelő tanító jutalmazása.** Április hatodikán adják ki a Farkas-Ratkó-féle díjat, melyet megboldogult Farkas István pécsi ügyvéd alapított a tanítványait hazafiasan nevelő tanítók megjutalmazására. Az iskolák között évenként sorsot húznak — t. i. a melyek eddig még nem részesültek a jutalomban — s az idén a főrealiskola, a belvárosi fiúiskola, az ágostoni elemi népiskola és a szigeti külvárosi elemi népiskola kerülnek sorra.

— **A magyar természettudományi társulat** tegnap választmányi ülést tartott, melyen elhatározták, hogy hazai szőlőtermelésünk érdekében kiadják „A homoki szőlők telepítése és művelése”, továbbá „A szőlő elleneségei” című igen derek dolgozatokat, melyekről a szakférfiak kedvező véleményeket adtak; amannak szerzője Petrovits István, emezé Jablonovszky József. E két munka még ez évben elkészül. Szécsényi Gyula benyújtotta a zempleni szőlőgyógyásgról szóló megbízásból írt munkáját. A millenniumi kiállításra a társulat Vártha titkár javaslására be szeretné mutatni hazánk természeti világának speciálisait összegyűjtve külön kis pavillonban az állat-növényvilág és az ásványország köréből. A lépések megtételét szükség bizottságra bízta.

— **A sorozás Szt.-Lőrincen** 4 nap alatt végre ment. Fölhiva volt mindhárom korosztályból 508 védőkeles, besoroztak az I. korosztályból 80-et, a II-ből 24-et, a

III-ből 18-at — összesen 122-ét. Az eredmény a többi járásokhoz mérve eddig a legjobb.

— **Házasság az olasz hadseregben.** A tiszték házassági engedélyének tárgyalása alkalmából az olasz parlamentben érdekes statisztikai kimutatást közöl a hadügyminiszter. A hadsereg 14,479 tetleges tisztje közül ugyani 1893. június 30-án 3945 volt nős. És pedig: 1 altábornagy, 18 vezérőrnagy, 206 ezredes, 221 alezredes, 471 őrnagy, 1733 kapitány, 1041 főhadnagy és 155 hadnagy. Ezen kimutatás a csapattekek közt a következőképpen oszlik meg:

67	nős van a táborkarban,
86	„ „ a vezérkarban,
1883	„ „ a gyalogságnál,
272	„ „ a lovaságnál,
1545	„ „ a tüzérségnél,
562	„ „ a műszaki csapatoknál,
265	„ „ a karabinereknél,
163	„ „ az egészségügyi csapatoknál,
121	„ „ a közbiztonsági csapatoknál,
332	„ „ a kezelő tiszték közt és
55	„ „ az orvosi karban.

Ebből láthatjuk, hogy az olasz tiszték egy negyed része nős, tehát jóval több a mi hadseregünkénél, a hol a házasok száma alig egy nyolcadára az összes tisztikarnak.

— **Apró hírek. Modern penitencia.** A karánsebesi pánovéndék egy tözsörgykeres magyar családól származó növendéke egy napon megszűnt magyarul beszélni. Hosszas faggatásra bevallotta, hogy Gyuntató atyja, egy pápa, kinek meggyónya, hogy magyarul is szokott beszélni, csak azon föltétellel oldozta föl, ha erősen megfogadja, hogy soha életében: egy magyar szót sem fog kimondani. — Szófia-ban a székességvázh előtt bombát találtak. Egy oroszra gyanakszának, ki ezéltől bolgár szolgálatban állott. — *Korábban* öszszesküvést fedeztek föl, mely a kormányrendszer megbuktatását célozta. Az öszszesküvéseknek az volt a tervük, hogy a királyt és miniszterét légberöpités. A letartóztatottak közül 27-et le fognak fejezni. — Királyunk ó felseje a husvéti ünnepek után Abbaziába megy, hol egy napig tartózkodik és *Vilmos császár* vendége lesz. — *Natalia* a husvéti ünnepek Bukarestben fogja tölteni. Erre az időre — mint hírlék — Milán is oda érkezik s néhány napi ott tartózkodás után mind a ketten együtt Belgrádra utaznak. — *Pater Ferrari*, egy ismert olasz jezsuita a rendből kizárták, mert a rend pénzét könnyű úvéri hölgyek társaságában elmulatta. A derbőlazon nem akadtak volna meg társai, egyedül az bantotta őket, hogy az ő pénzüket sikasztotta el és ezért kizárták.

Zelensy műtermé az Anna-utcában.

— **Helyiség-változtatás.** Van szerencsém a n. é. közönségnek teljes tisztelettel tudomására adni, hogy e hó 25-én megnyitom az Anna-uta 4-ik sz. saját házámban épített új fényképezési műtermemet. Miatán a király-utcaiban addig bírt műtermem a színház építése folytán lebontás alá került, bator vagyok a melyen tisztelt közönségnek beoeses figyelmét már most felhívni gondall berendezett és fölszerelt ez új műtermemre. Az eddig irántam tanúsított bizalomért mely köszönetemnek aduvis kifejezést biztosítom a t. megrendelők, hogy ezentúl is a legújabbat és a legjobb fogom nyújtani. Számom megrendelést kér mely tisztelettel **Zelensy Károly** udvari fényképész.

Adakozzunk Kossuth szobrára.

Az országos gyász megrázta a magyar nemzetet. A fájdalom lesújtó hatása alatt állunk. Elvesztettük, kit legjobban szeretünk. Nagy bánatunkban egyedül csak az adhat vigaszt, hogy emléke minden magyar szívében örökké él. Ez emlékeztet az állitunk oltárt, hol leborulhassunk és kisírhassuk magunkat. Adakozzék minden magyar ez oltárra, hogy minél fönségesebb, minél magasztosabb jelképe lehessen a magyar nép szívének. Kossuth Lajos szobor-alapjához adakozzék mindenki.

Ezzel megindítjuk a gyűjtést és a legesekélyeb adományt is köszönettel fogjuk nyugtatni.

A Kossuth szobor-alap javára az eddig kimutatott 46 forint 60 krajczár gyűjtéshez újabb adakoztak: ifj. Piribauer János 2 forintot, dr. Stein Lajos 5 forintot, Nédlér Lajos ügyvédjelölt 5 frtot, Nagy Imre 2 frtot, Tántosy Ferenc 1 frtot. Összesen 60 frt 60 kr.

TÁVIRATAINK.

A holttest hazaszállítása.

Turin, március 24. (Eredeti távirat.) Kossuth holtteste a fűtetések következtében el nem marad, pénteken délután fog Budapestre érkezeni.

Genuából érkezett jelentés szerint **Kossuth feleségének és leányának földi maradványait** a volt angol temetőből tegnap exhumálták.

Turin, március 24. (Eredeti távirat.) Kossuth nejének és leányának tegnap Genuában exhumált holttestei ma reggel ideérkeztek és a temetőbe szállították. Minden vonat sok magyart hoz ide.

A főrendiház ülése.

Budapest, március 24. (Eredeti távirat.) A főrendiház ma *Slávy József* elnöklete alatt ülést tartott, melyben az elnök közölte a képviselőház elnökének átiratát, melyben fölívja a főrendiházi tagokat, kik a Kossuth temetésére kivonuló küldöttségben részt venni akarnak, nála jelentkezzenek.

Slávy elnök ezután Kossuth érdemeit méltatja, kiemeli, hogy a nemzetre oly befolyást gyakorolt, minőt az ország ezeréves történetében senki. Kossuth kezdeményezésére néhány nap alatt az alkotmányban messzemenő változásokat idéztek elő, politikai egyenjogokat szerzett a haza polgárainak és ha későbbi hibáit elfeledjük, melyeket a halál kiengettel és ha pietással emlékezünk meg Kossuth érdemeiről, azt hiszem nem vétünk a koronázott királyunk iránt tartozó hűség és ragaszkodás ellen, mely szívünkben örökké él.

Az elnök beszédét a főrendiház tagjai mely csendben hallgatták és a képviselőház elnökének átiratát tud-

másul vették. A kik a küldöttségben részt venni akarnak, jelentkezni fognak.

A tegnapi tüntetések.

Budapest, március 24. (Eredeti távirat.) Tegnap délután és este a magyar kir. opera előtti tér újabb izgalmat keltő, páratlan tüntetéseknek volt színhelye, mert az intendatúra valószínűleg magasabb rendeleterre a gyászlobogókat eltávolíttatta. A Kerepesi utra és Calvin-térre kirendelt huszár lovasságot és gyalogságot a néptömeg *kövekkel dobálta* meg, erre a katonaságot vezénylő őrnagy attakot parancsolt, mely alkalommal több tüntető *veszélyesen megsehrült*. Sokat elfogtak. A felbőszült tömeg a mellékutakba menekült, beverte a föl nem lobogókat épületek *ablakait*, a gázlámpákat. Estig a csend újlag helyreállott. A tüntetőkhöz csatlakozott *néptömeg magatartása általános megalköztést és aggodalmat kelt. A függetlenségi párt kiáltványt bocsájtott ki, az „Otthon“ klub pedig a lapokban fölhevíté intéz a magyar néphez, hogy tartózkodjék a tüntetésektől, máskülönben komolyan Kossuth holttetésének hazahozatalát teszik kétségessé!*

Az egyetemi ifjuság tiltakozása.

Budapest, március 24. (Eredeti távirat.) Az egyetemi ifjuság ma értekezletet tartott, melyen *megbotránkozásai* fejtze ki a *rendőrség tegnapi brutálitása* fölött. Tiltakozik a vád ellen, hogy a tüntetéseket az ifjuság idézte elő és kérvényt intéz a képviselőházhoz, hogy utasítsa a belügyminisztert szigorú vizsgálatra.

Az operaház környékét *rendőrség* szállta meg.

A tüntetés vége.

Budapest, március 24. (A Bud. Corr. távirata.) Remélhető, hogy a tegnapi sajnós, véres események után ma a nyugalom a fővárosban többé megszavarna nem lesz, miután nemcsak a politikai pártok, hanem az *összes lapok pártkülönbség nélkül* intik a népet, hogy ne rontsák a kegyelet megnyilatkozását. Az utcai tüntetések csak veszélyeztetik esetleg Kossuth tetemeinek hazaszállítását is.

A *nemzeti színházra és a Mezőmra a kormány egyhangulag elhatározta a gyászlobogó kitzését*, mert ezek *közadakozásból* létesült intézmények, de egyetlen *királyi* épületre sem tűznek lobogót sem Budapesten, sem a vidéken és így az az operára sem tűzhető gyászlobogó. E tekintetben *nézeteltérés a kabinet tagjai között sohasem volt*.

A kormány elhatározta, hogy a hamvak megérkezése és temetése napján a *nemzeti színház és az opera zárva marad*. Rohoncznak tegnap Wekerle csak azt mondotta, hogy a *nemzeti színházra a gyász-*

lobogót kitzeti. Később Pázmándy Dénes jött hozzá, azt mondta, hogy Wekerle az *összes középületekre tüzet zászlót*. Rohonczy ezt jóhiszeműleg elhítte és azért mondta ezt a közönségnek. Visszajövet a házba Wekerle csodalokozásának adott kifejezést Rohonczy nyilatkozata fölött, miután Pázmándynak csak azt jelentette ki, hogy a *nemzeti színházra tüzeti ki a gyászlobogót*. Nem igaz tehát az, hogy Wekerle Bécsből kapott titkos utasítást, mint azt ma több lap írja.

Fölhívás előfizetésre.

Április 1-én új előfizetést nyitunk a **Pécsi Újságra** és kérjük t. olvasóinkat, hogy az eddig iránynyunkban tanusított szives jóakaratot részünkre továbbra is fontartani kegyeskedjenek, másrészt pedig ismeretségi köreikben *lapunkat terjesztési sziveskedjenek*.

A **Pécsi Újság** alig egy negyed évi fönnállása óta egyik sikert a másik után érte el. Kizárólag eredeti közlemények, melyek nem csak jól értesültségről, de arról is tanuskodnak, hogy lapunk munkatársai gárdájában nem egy országos tekintélyű író és író nő foglal helyet, általános föltűnést keltettek, a mi pedig távirati értesüléseinket illeti, az egyházipolitikai vita, nem kevésbbé a mostani szomorú gyászeset alkalomból meggyőződhetek olvasóink arról, hogy áldozattól vissza nem riadtunk, hogy olvasóink *minden* fontosabb mozzanatról a fővárosi közönséggel egyidőben értesüljenek.

A **Pécsi Újság** ily körülmények között nemcsak megtartotta azt, mit a lap megindításánál ígért, de ennél többet is tett, a miért az elismerés és méltánylás minden reánk nézve *hizelgő jéveléval* találkozunk. Egyenlő gondot fordítunk a **Pécsi Újság** helyi hirrovatára és a helyierdekű ügyekre, mint a megyében történő eseményekre, melyekről a **legjobb** és legmegbizhatóbb **levelezők** egész gárdája értesít; értesítjük olvasóinkat a szomszéd megyékben előforduló följegyzésre érdemes dolgokról is, hogy a **Pécsi Újság** mindent nyújtson, mit egy helyi laptól várni lehet, de ezen kívül oly kimerítően foglalkozik *országos politikával*, cikkeit oly előkelő politikusok írják, értesítéseit a lehető leggyorsabban oly jól informált levelezőktől kapja, hogy a **Pécsi Újság** kárpótlást nyújt a fővárosi lapért, melyet 24 órával megelőz és mely kivonatossan olvasóit mindenről értesíti, mi az országban és a külföldön történik.

Ily körülmények között önérettel utalhatunk arra, hogy megtettük kötelességünket, másrészt pedig megelégedésünkre szolgál, hogy a közönség csakhamar fölismerje

a **Pécsi Újság** értékét, annak irányát helyesli, mit a lapunkhoz tömeges csatlakozásból következtethetünk. Most, hogy az évnegyed vége közeledik, legyen szabad olvasóinkat előfizetéseik mielőbbi megújítására fölkérni, nehogy a lap szétküldeiben fönnakadás álljon be. *Vidéki előfizetőinket* arra figyelmeztetjük, hogy egy napilapnak oly nagy előállítási költségei vannak, hogy annak az előfizetési díjak pontos beérkezésére biztonysággal számítani kell. Erre, kérjük vidéki előfizetőinket legyenek figyelemmel és azért az előfizetés szót kérjük a valódi értelmében megszívlelni.

A kezdet nehézségeit most már leküzdvé, azon leszünk, hogy olvasóinknak a jövőben is, mint eddig, többet nyujtsunk, mint a mit ígértünk.

Pécssett, 1894. márc. 22.

A **Pécsi Újság szerk. kiadója.**

KÖZGAZDASÁG.

(*) **Értesítés.** A kereskedelmi m. kir. miniszter intézkedése folytán a magyar kereskedelmi muzeum megváltozott a kamarához, a Budapesten 1894. évi május hó 27-től szeptember hó végéig megtartandó „vilamos gépek munkakiallításáról“ szülő körlevélet. A kiállítás 1894. évi május hó 27-én nyílik meg és tart ez évi szeptember hó 30-ig. Ha a kiállítás esztendő korábban fogna bezártni, arról a kiállítók két héttel a bezárás napja előtt tudósítatnak. A kiállítás célja: a kisiparban használható azon gépeknek bemutatása, ismeretése, melyeknek villanyerővel való mozgatása lehetséges; továbbá feltűntetése annak, mennyiben használható fele a villanyerő az ipar céljaira még más tekintetben is. Miről van szerencsénk az érdekeltek körökkel azzal értesíteni, hogy a kiállításra vonatkozó program, illetve szabályzat a kamarai hivatalban a hivatalos órák alatt délelőtt 8-tól délután 2 óráig bármikor meg tudhatók. Pécssett, 1894. évi március hó 16-án. A kamara elnöksége.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
LENKEI LAJOS.

Nyomatott a „Pécsi Újság“ nyomdájában.

Föl az uj sörgyárba!

Ifj. Scholtz Antal uj sörgyárának nagy sörcsarnoka a míg elkészül, ideiglenesen a *telep mögött levő csinos villában* fogom az uj sörgyár *legjobb söreit* kimérni.

Megnyitás husvét vasárnapján.

Tömeges látogatásért eszedz

Resch Lajos,
vendégloj.

Schober István

az „**Aranylő**“ -hoz címzett vendéglőjében (a buzatéren) naponta friss csapolás az ifju Scholz Antal-féle kitzítő

Sport-sörböl.

Baranyamegyei Hitelintézet mint részv. társaság

BANK- és VÁLTÓ-ÜZLETE

Király-utca PÉCSETT, Király-utca.

Elfogad **betéteket** folyó számlákra és betétkönyvekre **4%** kamatozással. — **Előleget** nyújt értékpapírokra, vidéki takarékpénztári részvényekre, vesz és elad mindennemű **értékpapírt és tőzsdeműveleteket** közvetít úgy a budapesti, mint a bécsi tőzsdén, vesz és elad **utalványokat** minden kereskedelmi piacra. — **Váltókat** méltányos feltételek mellett leszámítol.

≡ Igérvények minden húzáshoz. ≡

4646

Csak rövid ideig!

!!Végkiárulás!!

Üzlethelyiségem változtatása folytán raktáromon levő **rövid, norinbergi, díszmű árucikkeimet** ugymmint **hangszerek és varrógépeket** az áron alul végkiárusítom. 4823

OBETKÓ GYULA

Pécsett, Király-utca, városház-épület.

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palack ára frt 1.35 kr. —
1 kis palack ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearányozására
Egy kis palack ára 20 kr.

Mindenkor kapható:

Eizer Jánosnál Pécsett.

4822

Sport-sör (à la Pilsen)

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy f. hó 18-ától kezdve vendéglőmben a mintaszerűen berendezett S C H O L Z A N T Á L-féle új sörgyárból származó

sport-sör (à la Pilsen)

minden nap friss csapolásban kapható. Ezen sport-sör a legjobb, mi e nemben kapható és pedig úgy kitünő ízére, szép színére mint egészséges tartalmára nézve, úgy, hogy az bármely sörrel kiállja a versenyt és bizton állithatom, hogy az köztetszésre fog találni.

Tisztelt vendégeimet a legpontosabb és legtisztább kiszolgálásról biztosítva számos látogatást kér

SILLAY JÓZSEF vendéglős.

ZSOLNAY VILMOS

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsert, Ferenciek-utca 11. szám.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stylszerűen berendezett **alvó, disz-és ebédlő szobák**, mindennemű **fa, vas és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók** és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben. 4850

Legolcsóbb bevásárlási forrás

szálloda-, vendéglő- és kávéház-tulajdonosok,
valamint magánosok részére

Willmann és Tsa

üveg- és porcellán-kereskedése

Pécsert, Ferenciek-utca 8. szám,

hol mindennemű **üvegek, poharak, evő-, kávé- és tea-készletek, egyes porcellán-darabok**, valamint **tükrök és képek** a legdivatosabb keretben, **asztali és lógó lámpák**

a legszolidabb gyári árak

mellett eladtnak.

Ugyanott egy tanonc azonnal felvétetik.

A mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozom ezennel, hogy az általam építettet

Metropole-szállodát

Budapest, Kerepesi-út 58. sz.

saját kezelésembe vettem át.

Ezen I-ső rangú szálloda, a legujabb kor igényeinek megfelelő kényelemmel be van rendezve, és gyönyörű fekvése által Budapest legélénkebb helyén tűnik ki, azonkívül **központi fűtéssel, felvonó-gép (Lift), villamos villágítás és fürdőkkel** el van látva, és **kitünő étteremmel és kávéházzal** bir.

Kiszolgálás és világítás nem számítatik fel,

Támaszkodva hosszú éveken át szerzett tapasztalataimra, főtörvésem lesz minden tekintetben az utazó közönség meglegedését kiérdemelni és kérem az eddigi irántam tanúsított bizalommal ezen új vállalatomra átruházni.

Kitünő tisztelettel

PETANOVITS JÓZSEF

szálloda-tulajdonos.

4838

!!Urak figyelmébe!!

Van szerencsém a t. uri közönség tudomására hozni, hogy üzletemben minden idényre nagy választékban a legdivatosabb férfi ruhaszöveteket tartok raktáron és elvállalok **heti 1 frt vagy havi 4 frt részletfizetésre** öltönyöket mérték szerint készíttetni.

Tisztelettel

LÖWY MIKSA

divat- és férfiruha-szövet kereskedő Pécsert,
Király-u. 15. „Hattyu”-épület.

! Heti 1 forint részletfizetésre !

! Havi 4 forint részletfizetésre !

A Borries-féle uradalmak igazgatóságának Eckendorfban (Eszak-Németország) tudomására jöven, hogy eckendorfi répamag több helyről mint eredeti vagy javított ajánlatik. Kötelességének tartja tehát nevezett igazgatóság a **gazdaközönség érdekében** köztudomásra hozni, hogy

eredeti eckendorfi takarmányrépa - mag

valódi minőségben

Ausztria-Magyarországban csakis

MAUTHNER ÖDÖN

magkereskedésében Budapesten

kapható, a mennyiben az eckendorfi uradalmak mint ez évben, úgy **1898. évig csak egyedül ezen ezégnék fognak répamagot szállítani**, mely czég az erre vonatkozó árjegyzeket kívánatra ingyen és bérmentve megküldi.

Városunk csatornázási ügye.

Irta: **Loswy Lipót dr.**

Városunk építkezési fejlődése az utolsó emberöltőben hatalmas, bámulatos haladást tett. Számos remek nyilvános és magán-épület lakosságunk műziséseiről és vágyonosságáról tanuskodik. A milyen büszkeséggel és örümmel tölti el bennünket azon általános elismerés, mely városunkat a vidéki városok legszebbjei közé sorozza, még nagyobbra kell becsülnünk városunk művelődési jelentőségét, melyet lakosságának nagyszámú intelligenciája, számos iskolái és egyéb a tudományak szentelt intézetei által kiérdemelt; hozzávéve még kereskedelmi forgalmunk, ipari haladásunk és a műveltség egyéb tényezői szaporodásának kedvező arányát, méltán mondhatjuk, hogy Pécs városa nemcsak a megyének szíve, létkötő ereje és életető eleme, hanem mint hazánk délnyugati részének legnagyobb és legvirágzóbb városa, a magyar kultúra terjesztésének szerepére is van hivatva. Hogy azonban a modern civilizáció vívfőjét szerepeltessen, szükséges, hogy a gazdasági viszonyok föllendülésével mindazon egészségügyi intézményeket is meghonosítsa, melyek az ember legbecsebb földi javainak, életének és egészségének fenntartására szolgálnak. Mert az egészségügyi intézmények létesítésével nemcsak lakosságunknak tesszünk szolgálatot, hanem egészségügyi viszonyaink javulása buzdító példát szolgáltatand az egész környéknek, sőt a távolabbi vidékeknek is kedvező statisztikai tényekkel demonstrálván azt: mit lehet elérni e téren, ha az intéző körök nemesebb érzelmeiktől vezérelve, a lakosság értelemét, érdeklődését és áldozatkészségét közegészségügyi és kulturális művek létesítésére fűlthivják. Az áldozatkészség pedig városunkban mindenker praegnans módon nyilvánult. Tanuságot tesz erről számos a könyvtár-építés és felebarátai szeretetnek emelt intézet és legutjában a színháznak, ezen a közművelődésnek szentelt díszes templomnak, az új kaszinóknak, a kórháznak, a gyermekmenhelynek stb. építése.

Sajnos azonban, hogy éppen a leg-szükségesebb intézmények életbejuttatására, azokra, melyek egészségünket, munkabírásunkat és keretkeppességünket megvédik, legutjára gondolunk, csak akkor, ha tételünk és pénzes erszényünk ki van merítve. Az egyik fontos közegészségügyi intézmény, a vízvezeték ugyan már létesült és az áldásos enyhítő és üdítő italt városunk leg-szegényebb konyháinak lakosa is élvezheti, de hátra van még egy éppen olyan fontos intézménynek a megvalósítása, ez a csatornázás.

Evek óta sürgetjük a csatornázást szóval és írásban, statisztikai adatokkal megvilágítottuk ennek felette nagy befolyását a talajnak és levegőnek tisztántartására, a közegészségnek javítására. De a figyelemzetés, a buzdító szótát a pusztában elhangzott. No de még sem egészen; hisz azóta készült már a csatornázásnak egy tervrajza, mely helyi és területi viszonyainknak megfelel, sőt már két év előtt egy bizottság is külföldön tanulmánytun járt, és már földértült a reménység, hogy a

várva-várt és annyira szükséges csatornázás nemcsakára a megvalósulás stádiumába fog lépni. De reményünkben csalódtunk. Itt is, mint a vízműnél, az alkotási levele a török „javasch, javasch“, „csak hassan, lassan“ békőjába szorítják, és csak évek múlva fog létesülni ezen műkötés is, mely lakosságunk megragánt egészségügyi viszonyainak javítására és városunk volt jó hírnevének visszazszerése elodázhatlan szükség.

Közviszonyaink hátramaradásának mentetetésére mindig a pénzhiány szolgál. Ez ugyan egy lényeges ok, de a tapasztalás szerint, hála hitellünk épességének, ezen segíthetünk; hanem meggyőződésünk szerint sokkal lényegesebb és fontosabb ok az é r e k l ő d é s h i á n y a. Nálunk nem történnek annyira a közegészségügyi dolgokkal, nem látják be azok nagy gazdasági hasznát és azért nincs soha pénzünk közegészségi és köztisztasági munkákra. Pedig minden évben látjuk, hogy városunkban a halandóság mindig nagyobb arányokat ölt, a járványos betegségek, és ezek közül a legelőfordulóbbak, a tüdővész, a diphtheria, évről-évre több áldozatot szednek, és mi úgy-szóva tétlenül nezzük a veszedelem terjedését, nem gondoskodunk a fegyverekről, melyeket a tudomány az emberi élet ezen legkonkabb ellenségeinek leküzdésére kezünkbe szolgáltat. Valóságos fatalisztikus közönynyel bámuljuk mindennap a „szép temetőket“, melyek lakosságunk halandóságának megdöböntő nagy számadatait az utcán is demonstrálják, de azért gondolkodás nem ejt, valjon miképen lehetne a betegeds- és halálzásnak mélyen sújtó csa pásaítot lakosságunknak lehetőleg megkímélni, a ragályos betegségek szülte soknemű szerencsétlenségnek elejét venni? Sőt többet mondok. Tuljuk is, hogyan kell elejét venni, hisz a szakferiák mindennap hangzattják, és magos tesznek semmit a fontos és magasos cél megvalósítására, mert ha minden másban nem, de az emberi élet és egészség fenntartására célzó intézmények meghonosításában fukarkodunk. Úgy cselekszünk mint a rossz gazdasszony, mindenféle pipérere szörjük a pénzt, és megvonjuk a legfontosabb életszükségletől, míg végre az új házban nem nézheti tovább ténykedésünket és hatalmas parancsával, mint az imént is a miniszter, lelkidő kormánybiztosait, közegészségügyi felügyelőit, kik aztán rendet csinálnak a házban és a diphtheria garázdálkodásainak, pusztításainak véget vetnek.

Reménytem, nem fogják zokon venni, hogy háztartásunkat egy rossz gazdasszonyéhoz hasonlítom. Igaz, hogy nem szabad mindig az igazságot kimondani, de a hol 36.000 ember élete, egészsége forog szóban, ott kötelesség. És azért ismétlem, hogy városunk egészben nagyon is egy ügyetlen gazdasszony lompos háztartásához hasonlít.

Mint itt a por és mocskok lepte hajlékban, a szenny és szemét középette, ha legpompásabb is a butorzat, a vendég-asztal, ha még olyan csinos is az asszony, nem jól érethetjük magunkat, úgy városunkban is, ezen a nagy szemétdombon, hol annyi ember háztartás-hulladékra rothad, és eltakarításról addig, míg csatornázás nincsen, szó sem lehet, hogyan éretheti magát a la-

kosság, mutatja a sok halálzás és hogy a sok szebbnél-szebb köz- és magán-épület, a mocskos, bűzös folyókakkal szegélyezett utcában, az új színház, a kaszinó milyen ucbányost fog tenni az idegenre, dacára városunk szép fekvésének, könnyen elképzelhetjük. Azt fogják mondani, csinos ugyan az asszony, de nem tiszta, lompos és nem jól gazdalkodik. Sőt még azt is fogják a szemére lobbantani, hogy k ö n n y e l m ű, a mi már a legnagyobb átok egy asszonynak, mert szép ruhára, élvezetre fecseri ulla nehezen szerzett filléireit, pedig gyermekei nélkülözök a mindennapi kenyér, mely egészségük, életük fenntartásához szükséges. Mert élvezetnek, habár szellemi élvezetnek van szánya a drága színház, a kaszinó stb., holott a csatornázás, mely az egészség megvédéséhez egy nagyobb városban éppen olyan nélkülözhetetlen mint a mindennapi kenyér, még mindig nincsen.

Igyekezünk tehát jóvá tenni minél hamarább eddigi mulasztásainkat, javítsuk közegészségügyünk hiányait, fogyaktözásait, fogjunk erélyesen a legszükségesebb közegészségi és köztisztasági munkák létesítéséhez, melyek közül a legfontosabb és legsürgősebb a c s a t o r n á z á s.

A kísértet.

— Amerikai történet. —

I.

A nagybőjti szél súvöltve kalandozott végig a longislandi őserdő koronájai között. Hajnal volt s a holdvilág csak úgy bujdosott az alatta gomolyogva kavargó viharfelhők között.

Azon a helyen, a hol most Long Island szigetén a brooklyni híd feje terjeszkedik, egy kis fából ősszerített ház állott. A házgazda a „Brooklyni Város-Alapító Részenyvtársaság“ szolgálatában darabont egy ezüst dollárjéért birkózott az őserdő koronás tölgyeivel.

Murphy Tamásnak hívták a házgazdát, akiről munkátsársai azt terjesztették, hogy csupán egy fogadás miatt erőszakolta ki magának a sorstól az amerikai háztulajdonosságot. Pedig az is lehet, hogy skót ember letére fölöttébb szorgalmas volt; tény, hogy ő azt a kis viskót az erdőirtásban nehez munkával eltöltött napok után, éjjel róttá össze. Ekkora szorgalmat azonban egy kis faviskó kedvéért senki sem tételezett fel róla; azt beszéltek felőle, hogy mielőtt kivándorlásai szándékkal a vitorlái hajó cizmen ismert viharvadára huzta volna magát, azokkal az ismerősökkel és rokonokkal, akik őt távozás esetén túl az óceánra szerencsétlenség felnygették, két ezer dollárba fogadták, hogy Amerikában egy év leforgása alatt háztulajdonos lesz. Való, hogy éjszakaának idején, mire a városalapító részenyvtársaság emberei észrevették, felépítette a házat; az is bizonyos, — legalább mesélik még ma is a new-yorki tengerész korcsmákban, hogy e miatt a telekeldő ügynökök főnöke porbe fogta és már jártak is a seriffnél vagy kétszer, mikor a szomszédos New-Yorkból megérkezett a városalapító igazgatószék parancsa, hogy Murphys kébében kell hagyni.

A Jersey sziget már akkor egy tele volt várossal, hogy a szomszédos Brooklyni biztos milliárdokra rugó hasznót ígért a telektulajdonos részvényeseknek; de aki azt hiszi, hogy Murphysnak az igazgatóság nagylelkűségéből dobta oda azt az egy telekre való konczot, az — minden mese-mondó részeg tengerész állítja New-Yorkban, az családik. Magam is inkább hiszem

azt, amivel hajdanában a lengyel zsidó kantinos sátra alatt Murphy magyarázta meg a rejtélyt.

Szerinte a jó urak ott a direkcionál a papirosból látták, hogy szombatnőként három skót sem volt képes annyira ledöntögetni vérdíjját jelentkezni, mint ő. Szükség volt az emberre, égető volt a munka és Murphy dologatlansággal, gyújtogatással fenyegetőzött, ha elveszik a faviskóját, a melyben Skótzország egyik legszebb asszonya kezdte meg Murphy egyetlen sarjakának a nevelését.

II.

Murphy már régen künn volt és az öserdő viszhangzott baltája csapásaitól, melyeket a felhők mögött bujdosó hold világánál irányított az ezredéves tölgy tövére.

Neje otthon aludt; előtte volt a bölcső, benne a Herkules sarjadék, a kis fiugyermek.

A viharos nagybőfői szél Canada felől fújva, gomolygó felhőket kergetett New-York fölé. A felhők közt egyszer csak forgószél támadt és mintha az éjszakai tenger lelketlen rablovadászai sörrettel töltött agyualak löttek volna a dunna-ludcsapat közt, megeredt az áprilisi hó. Kavargóva hullottak alá a nagy, de laza hópelylek a new-yorki tengerből.

Egy szeloham nekirefontott a kis ház ajtajának, a melyet a sötét reggelen távozó családapa csupa gonddal oly lassan húzott be, hogy a kilincs be se volt téve; az ajtó engedett és nagy robajjal fölhatart. Hideg levegő töltött be, a fiatal asszony bár fölriadt, de nem mert fölkelni, mert attól félt, hogy meghiúsít magat. Persze, hogy a hűlésre gondolva, észbe jutott a férje, a ki abban a csunya, zimankós időben amolyan nehéz munkához öltözve, csak úgy ingujjban folytatta a harcot az öserdővel.

Mikor pedig a boldos áprilisi idő egyet gondolt és a látóhatár esotietülve, az egy ajtát mertől hosszú villámgyökök keresztben-hosszban kezdtek szabaddni, azt rebegte a fiatal asszony, hogy: "bár hazajönne az uram és fölöntené a gyapot zubonyát. Haza is fog jönni, gondolta magában az asszony, mert ilyen csunya időben mindig úgy szokott tenni. Az ajtót pedig feléig ugyan csapkodhatta a szélvész. Majd beteszi az uram! Vagy ha nem teszi, még tán hazajövele előtt meggondolja magát az a rút idő s olyat lódit az ajtón, hogy magától betevődik." De a szél csak jászott az ajtóval, ide-oda csapkodva, mint a vihar szokott a nyitott ablaknak.

A fiatal asszony a sötét szobának éppen abból a sarukból, a hol a kemence mellett a szekrényt tartották, valami neszt hallott.

— Haza jöttél János? Tedd be az ajtót! — mondta a fiatal asszony ugy félálamban.

Válasz helyett, mikor a süvöltő vihar elcsendesült, ismét csak valami motoszkaló neszt hallatszott a sarokból, de válasz nem érkezett.

— Ott van a Zubonyon János a felső főnkben — szólalt meg ismét a fiatal asszony, de választ még mindig nem kapott. Valami rossz sejtelmek kezdtek bántani, szíve hangosan vert, mikor az első kétféle fölámadt agyában, hogy hátha nem is az ő őrá az, aki ott a sötétben motoszkal. Vissza főtotta a lélegzetét és félkönyökére támaszkodva, észbe jutott minden babonás történet, amelyet életében valaha hallott.

— János, miért nem felel...
Ebben a perczen a kis házcsaka előtt zöldelő irtás közepében emelkedő koronás tölgybe belé vágtat a boldog idő haragja... De nem ez akasztotta a fiatal asszonyt a torkán a szót, hanem az, amit annak a világánál látott.

Egy pillanatképp sem tudott gondolni, csak gépig nyult a bölcsőben

nyugó gyermeke után, azt magához ölelte és lázas agyában kórtánczot járatá a gondolatok. A káoszából végre is az a babonás legenda bontakozott ki, a melyet bűnös öntudatukban maguk az európai munkások eszeltek ki az indiánok szellemeiről.

"Minden alakulófében levő városnál — így beszélte pár nap előtt borozás közben egy este férjének egyik társa, akivel szákmányban dolgozott — megjelenik egy indián nő szelleme, akit az indiánok Nagy Szelleme uszit a fehérekre, hogy a városok alapításán háborgassák. Sötét fekete haját kibontva, tulvilági tekintetével agyon kinnözta azt az embert, akinek a lakásába befészke-lődik. Teste átlátszó és azért mégis rézbőrű a színe", — mondta akkor a munkás komolyan.

S íme most a lecsapó villám világánál jól látta, hogy a tapasztott kemence tetején, amelyben egész éjjel pislogott a tűz és úgy lelt, hogy tulságosan is meleg volt, egy 30 éves asszony ült. Igaz, hogy a haja nem fehér, de az rettenetes, amilyen tekintetet vetett rá az érett cseresznyénél vörösebb szemével.

Ez nem lehet más, mint a Nagy Szellem ostroma, aki most nem a szokott rnezen jelent meg.

— Minden jó lélek dicsérei az urát! Dicsérd te is — ha tudod! — rebegte a fiatal asszony, miután kisé megjuhászodva ismét magához tért és a feszületet, amelyet az éjjeli szekrényről az imént kapott föl, megcsókolta egymásután háromszor is erőlyesen vetett magára keresztet.

Ha véletlenül nincs kéznél a feszület, bizony halálát okozta volna szegénynek az a gonosz lélek.

Negyed órák teltek és a fiatal asszony kizárólag a jobbában göröcsösen szorogatot feszületbe vetett bizalommal nézte, arcát a kritikus sarok felé fordítva, a farkas szemet a — sötétiséggel. Néha percek multak el, a mig egy egy villám, a mely az egész vidéket bevilágította, újra biztosította a fiatal asszonyt afféll, hogy észnél van és a kályha tetején valósággal ott ül a rézvörös nemű hóféher testű kísértet.

Néha olyankor csapott le a villám, mikor a hivatalon vendég karjait szétártva, haját hol egyik hol másik kezére igyekezett csavarni. — A gyermekemre vágyik, az után nyujtogatja a kezét!... Mi atyánk uristen, szabadíts meg a gonoszolt!

Az ilyen mesékek, mint a gyermekre-lő kísértet és a többi, tele volt akkor Amerika, a mely tán ma is a világ legbabonásabb része.

A rémes pillanatok olyan tömegé szaporodtak, hogy a remegő fiatalasszony-nak már nem is kellett a villámok czikázására várni, hogy a kísértetet láthassa, mert időközben megvirrárt. A kísértet valósággal ott ült a kemence tetején, olyan veres volt, mintha a pokolból jövet, lángban égett volna.

Néha borzasztóan, olyan formán, mint a ragadozó állatok szoktak, mosolygott és a hajával játszadozva, olyan formán intett a fiatal asszonynak, hogy jöjjön közelebb.

A kimerült fiatal asszonynak a derengő világosságnál, a mely lehetővé tette, hogy a kísértetet folytonosan lássa, a farkas szemet nézés lehetetlenné vált. A sok kísértet-historia között az is észbe jutott, amit még odaát Skótzországban hallott, hogy a rossz lelkek a feszületet legfőkébb 3 lépésnyire tükrik meg; ha valaki ennél közelebb akar hozzájuk férközni a Jézus Krisztus szimbolumával, akkor meghátrálnak és világga lehet őket kergetni.

A fiatal asszony tehát fölkel és mint egy automatá, pár lépést tett a kísértet felé. Úgy emlékezett a kísértetre — történetek-ből, hogy valami zsákmányt az elkergetésre szánt kísértetnek okvetlenül kell adni, mert különben elmegy ugyan, de visit és förlépülve a magasba, három álló napig kereng a kemény körül. Fogta hát

az udonat új tavaszi fölőltöt és azt a kísértet felé nyujtogatta. Kőzedett hozzá.

Az ajtó még mindig nyitva volt és a vihar süvöltve kalandozott be a szobába.

A kísértet a feleje nyujtott fölötő után nyult, de miután nem érte el, egy könnyű szökéssel az asszony előtt teremve, megfordult és ugy, a vállánál nézett vissza. A fiatal asszony megértve a kívánságát, a kísértetnek a nyakába dobta a finom tavaszi fölötő, a melyet az ura alig öt nap előtt vetett New-Yorkban. A kísértet kisé meg hunyászodva, mozdulatlan maradt. Megint borzasztó pillanatok következtek a fiatal asszonra.

Végre is ösztönserület azt gondolta magában, hogy még kísértettel szemben is legjobb a szép szót alkalmazni.

— Szép asszony — szólalt meg — gyere kövess engemet a mindenható Isten nevében a konyhába. A fehér asszony erre lassan megindult a fal felé.

— Nem arra, — mondta a bátor fiatal asszony, és jobb kezében a feszületet magasra emelve, baljával megfogta a kísértet jobbját. A feszületet mindenütt az orra elé tartva, elkezdte vezélnie kifelé; a kísértet — szemeit a feszületre meresztve gépig követte.

A konyhaajtónál, melyet a vihar feltárt, amint a fiatal asszony odaért, minden erejét összeszedte, egy nagyot lódtott a kísérteten, ugy, hogy a gonoszlelek messze a pitvarba röpült. Ezután a fiatal asszony egy még az iméntinél is gyorsabb mozdulattal becsapta a konyhaajtót és be is reteszelt keményen. Aztán visszasietett és kimerülten dőlt az ágyára.

III.

A fiatal asszony aig, hogy lehanyatlott az ágyra, egyszer csak — a férje hangját hallotta a pitvarból. Murphy, a hercules, nagy hangon beszélt, mint olyankor szokott, amikor a new-yorki kocsmában őt-hat tengerészszel birkózott.

— Mit feszegeted azt az ajtót! — sikoltott Murphy, aztán meg így folytatta: — Nyisd ki az ajtót feleség, halod, a reteszt húzd félre, itt vagyok!

— Jézus Mária! — suttogta a szegény asszony, arcát a párna közé temetve. Aztán férfiak beszéde hatolt a remegő fiatal asszony felébe.

— Tartsa csak egy kicsit, amig elbánnak vele, — szolt valaki, amire Murphy ingerlően felelt.

— Honnan került ez ide? föl kellene benneteket...

— A szomszédos new-yorki örültek házából szabadult ki, csak azt nem értem, hogyan jött át a vizen, mert a ruhát már a new-yorki oldalon létepte magáról, ilyen állapotban pedig révész csolnakba nem veszi.

— Hogy?! — szolt egy másik férfi, hát átaluszkod, hiszen úgy tud uszni mint egy kecsge, hát nem tud, hogy a nagy aquáriumba, mint habléány volt szerződ-tette.

Már az igaz és a víz hideg, hát megfázott, azért kopogtatott be mindenfelé.

— Persze sehol sem eresztették be, de nálam aligha bent nem volt, mert láto m a feleségem bukjája rajta van.

— Nem azt sehol, — viszonzá egy-kedvűen a fölügyelő.

Ahány felé csak kerestük, mindenütt mondták, hogy ott is kopogtatott a mult éjjel, de sehol sem eresztették be.

— A szerelem örültje a boldogtalan, kezdte a fölügyelő és el akarta mondani az albinó történetét; de Murphy idegesen vágott közbe.

— Az örögöt érdeklí a története; az bizonyos, hogy ti vigyázatlan gazemberek vagytok és hogy ez a boldog asszony éjszakának idején meglátogatta a feleségemet, most már csak az a kérdés, hogy mit csinált odabent?

Ezrel, miután ugyis hiába zörgetett, hatalmas vállát a tölgy ajtóinak feszítve, olyat lökött rajta, hogy sarkastól együtt a konyha tapaszott földjére zuhant.

A munkásörök el volt rá készülve, hogy a nejt az albinóval egy fedél alá kell küldenie és úgy reszketett, mint a nyárfafelel, mikor az ág elibe állt és kérdezte:

— Hogy vagy Mari lelkem?
— Egy kis lázam van, — rebegette a fiatal asszony.

— Na, hála istennek, hogy egyéb baj nincs. A történetet csak este hallgathatom meg, mert odakint a szakmány társamon kívül az öserd meg az a mögött ölködő dollár várakozott réam. Most csak a gyapot-zubbonyért jöttem, mert újra elállt az eső és mint hajnalkor, megint dühöng az áprilisi hóvihár.

Beosky László.

Veneczei éj.

— Német költemény után, —

Venecze! Te szép büszke város, ki sem mondatom, mily hatással voltál réam, midőn először megpillantottalak. Ezeregy éj meséiben képzeltem magamat, látva tengerből kinyuló márványpalotáidat, sötét, komor bárkáidat, önkénytelenül visszagondoltam arra az időre, midőn remek palotáid nem mint romok állottak fenn repedezett, mohbenőtte falakkal, hanem büszkén, fényesen és azt látszottak mondani: „Igy állunk itt most és így fogunk állani örök időnkig; dacolunk a legnagyobb vészszel, viharral, erőnk nem törheti meg a világ leghatalmasabb serege sem...”

Másképp történt, mert ha erőd végkép nem is tört meg, de dicsőséged ragyogó csillaga letűnt egredől. A híres Márkus-teret már nem tölti be a nagy tömeg zaja, s az egykor ragyogó tarka-barka színű bárkák helyét most egyszerű fekete csónakok foglalják el. Megszűnt a fény és pompa és minden olyan, mintha az elmúlt fényes időt gazsolná, s mégis oly szép vagy; nyugodt, komoly fenségeddel megható érzést keltesz minden szivben!

Tűzvészhez hasonlítasz, mely már hamvadoz; tavaszhoz, mely töled távozott; álomhoz, mely kőd gyanánt foszlék szerte szét; szép, már-már elhangzó dalhoz, mely visszhangot keresve igyekszik ég felé.

Éj van, mely csend honol körökörül, a hold teljes világosságában ragyog, s ezüstös sugaraival bevilágítja az egész Márkus-teret, melyen egyesegyedül egy sötét alak jár föl s alá.

Most megáll az országnál érc-szobra alatt és hallgatódik; azt hinné az ember, hogy maga is közsobor. Határozott vonású arca, fekete haja vadul környezi barna homlokát, éjsötét szeme ég, tüzel, mint a parázs. Bő fekete kabátja, könnyedén széles vállaira vetve s övében a pisztoly és a tör. Merve szemekkel néz a tenger felé, míg egyszerre gyenge evező csapások ütnek meg fület; egész lénye megelevenül és hangosan kiáltja:

— Jönnek.

Lassan közeledik a bárka; a parthoz érven, egy férfi ugrik ki belőle és halk hangon kérdi:

— Pietro itt vagy? Föl is vagy szerelve?

— Igen! — felel röviden amaz ugyanolyan hangon. Egy melléktutába tűnnek el, de rövid idő múlva ismét közelednek a bárka felé.

— Most tudod, mit akarok, megteszed?
— Megteszem mindazt, mit tőlem kívánsz!

— Még egyet. Asszonyról van szó!
— Birod szavam.

Beszállnak, a gondola megindul. A bérenc komolyan, kezére hajtott fővel ül helyén, a másik szintén tűnődik, egyik sem beszél. Egy keskeny kis utcába fordul a bárka. De nini! Mi bántja egyszerre a rablót? Föltugrik és ijedten kérdi:

— Itt van az a hely?
— Türelem, azonnal ott leszünk.

És mindtovább megy a bárka. A bérenc hallgat, arca fakószínű, sötét szemei villámokat szórnak, kezét oda szorítja forró homlokára. A csónak megáll egy ablak alatt, melyből lámpavilág hatol ki.

A szobában Mária-kép előtt térdel egy kedves arcú, angyali szépségű lány. Ében-haja dúsan környezi szép homlokát, gyönyörű sötét szeme még jobban kitünteti arca lilomfehérségét. Alant az egyik alig visszatartott dühvel szól:

— Ember, ez az! Aztán jól találd! Miért állsz itt oly csodálkozva? Csak gyorsan előre! Ne tűnődj soká, gondolj adott szavadra!

A bérenc úgy áll mint a kőszobor, s még mindig a szobába bámul. Szeme villog, csaknem hallani szive dobogását, reszkető ajakkal, rekedt hangon kérdi:

— De uram! Mit tett nekem e leány?
— Szerettem egykor és most terhemre van!

A rabló még egy percig gondolkodva áll, de akkor szó nélkül lép be a kapun.

Ismét oly csendesség mint azelőtt. Egyszerre irtózatos sikoltás szakítja meg az éj csendjét. A férfi megrázkódik és kiáltja:

— Megtörtént, már bevégezte munkáját.

A gyilkos kilép a házból. Arca halott-halvány; haja vadul összekuszálva, kezében véres tör. Előre lép és szól:

— Megtettem a mit tőlem kívántál, de most vigyázz és halgass réam! E holt leánynak szereltem hazudtal és megcsaltad. Nézd e tör, az ő vére festette meg. Tudd meg, hogy most testvér testvért gyilkolt! Szavamot adtam és nem szegtem meg; de jutalmul — te is meghalsz, atkozott gazember!

Hangosan kiáltja ezt s a véres tör mélyen a másik szívébe dől.

Egy kiáltás és ismét csendesség; csak a hold ezüstös fénye ragyog le Venecze rémélán és szeliden.

N. Gizella.

Kossuth mint nekrológ-író.

Most, mikor Kossuthról, a halotról, kifogyhatatlan sorát olvassuk a nekrológoknak, megilletődünk, amint az ő egykori „Pesti Hirnapl”-jában lapozgatva egy általa írt nekrológia akadunk. A magyar szép-stíly e remeke, mely csak Kossuth-tolla alól kerülhetett ki, mely remeke a nekrológoknak is, itt következik:

Hagyjátok enyhülni bánatunkat. Bocssátok meg nekem uraim, hogy a baráti fájdalom sulya erőt vesz férfi keblemen. Csillapulnom kell. Nem tudok gondolkozni. Nem vagyok képes megírni nyomorúságos vezércikkemet. Engem a Ráday hához hála és barátság legszentebb kötele csatol. Midőn megnehezültek az idők vállaim fölött, hibében senki nem osztózként szenvedésimben, mint gróf Ráday Gedeon. És a hála mit iránta érke, magasztos indulata szentel a barátságot, melyet elvokonság, fárfias vonalom s a közös hazának közös szerelme hatottak; — és ime temetésről jövők, mely lelkem barátságai földi boldogságát egész életére semmivé tette. Fejletheten angyal hívetek, gróf Teleky Borbáti hét nevelélen árának átvetit tettük le tegnap a Rádayak sírboltjába Péczelen. — Még harminczéves sem volt; három hét előtt lett nyolcadzszor anyává s élte virágban ragyogó távasszót 29-én tüdőszélhűtésben a kérlelhetlen halál.

Gróf Ráday Gedeon vendégiszterető házána az ország színe gyakran megfordult, és azok közül kik e sorokat olvassák, száznak meg száznak lehetett, volt alkalmuk az elhunyat ismerni, és benne ideálját tisztelni egy lelkes magyar hölgynek, a szó legnemesebb értelmében; egy magyar hölgynek, minőhez hasonlót látni kevés szemeknek adatott, ha adatott; — kihez ha Magyarhon hölgyei csak közeledve is sok hasonlót számítunk: nem kellene aggodnunk e nemzet jövőjéért felett; mert nemzetiségünk megővő volna minden veszélytől, melyvel az elkorosztos külmaimolás miatt meg mindig küzdenie kell; és megnyerve volna honnak és nemzetnek nem egy férfierő, mely most ápoló nöközek hiánya miatt üres hiúságban szenved el pulyán és nemtelentül; ilyen volt ő, kinek holt temetés és vele a péczeli ház lelkesítő geniusát tegnap örök nyugalomra helyezéink. Még sokkal újabb a seb, melyet a kétségbeesés küzdő férj és atya szívére mért a sors nehéz keze, mintsem félünk nem kellene hogy fájdalmat nevelünk ha nemes példakint tüntetőnk fel az elhunyat teljes érdemének egész becsében; mint nő, minőt legfőbb földi kincs gyanánt nyujt csak a kegyesség kevés kedveljének; mint anyát, minő csak egy Cornelia lehetett; mint háziaszonyt, ki a kedélyes gond szelid figyelmével őrangyalként lebeget körül férjének minden viszonyát, mint bányatnyit, ki minden szenvedőnek könyöibein osztott kinek gyógyulásáért még kevés napok előtt hangos zokogással sirt fel Istenezh a néptömeg, mint honleányt, kinek kebleben lángolt egy meleg hőnzerelme hűn és híven mint kevés másnál, de mint ezt elméleti majd csak baráti körben akkor lesz idő, ha majd az éles fájdalom, bár örökös, de talán szelid búra változott és az emlékezet engesztelő tüköréből csak mint egy róza fátylon mosolyognak a letűnt szenvedések képei, mint álom képek. Most engedjétek uraim némi kis vigasztalásul nyujtani a biztosítást, hogy gróf Ráday Gedeon szenvedésében a bánatos részvét meleg érzelmével két testvérhon osztózik, és kölcsönöztek nekem át egy pillanatra tekintélytöknek, hogy sulya legyen győngye szőzomatok, midőn erőt veszek baráti szivem fájdalomán, s emlékezetem kesergő barátomat, hogy ő atya, hét nevelélen árának atya, hogy ember és polgár, és keresztyény; és megkérem őt, kereszen e négyes szent kötelességben támaszt, mely őt gyámolítandja, hogy a szörnyű csapás alatt őssze ne roskadjon.

Lucius Aemilius Paulus, ki Macedoniát meghódította, midőn a Persaeszon nyert győzedelmét diadalát ülné, a kérlelhetetlen fatumok úgy akarak; hogy életének legdicőség napját egyik kedves fiának halála megelőzand, a másiké követné. És midőn egy-két nap után a triumphatorok szokása szerint a szöszekre lépne, hogy elmondja viadalját, és számot

adjon a népnek győzelmeiről: a gyermekte-
len atya, szive fájdalomában meg nem
állhata, hogy a két villámcsapást, mely házi
boldogságot porrá égeté, egyikét nagyszerű
vonással ne érintene; és megérintvén, imigy
végzte beszédét: „Sed hanc cladem domus
meae vestra felicitas, et secunda fortuna
publica consolatur.“ Magyarhon polgárát
nem illeti ugyan a rómaiak büszke szava;
de ha erőt vesz tisztelt barátom magán, e
honban szetteketeni, mégis csak sokat lát-
hat; s egy közel jövőendő előérzetében még
többet sejtnei, mi honunkért lángoló keblé-
nek vigasztalást képes nyújtani; de találhat
más részt sok olyasmit is, mi hangosan fog
szívéhez szólani; hogy e honnak mind-
nyajunkra szüksége legyen. — Legyen
megáldott közöttünk a páratlan lelkes magyar
hölgy emlékezete; legyen — szívből jött
kesergő szózatunk a közönséges részvét
záloga, s dagaszsa fel nemes érzetre
Rádányknak fájdalomtól szaggatott keblét
az idévezitő gondolati, hogy ő neki jutott
magáénak nevezhetni egyikét ama földi
angyaloknak, kiknek sirjaira egy nemzetnek
bánat-könnye hül. K o s s u t h.

KALAPOK

urak és gyermekek számára a leg-
újabb divat és alakokban óriási vá-
lasztékban a legolcsóbb
gyári áron

MANDL ARMIN

kalapgyári raktárban

Pécssett, Irgalmasok-utcája, Irgalmas-
bazar. 4829

UTMUTATÓ.

HELD GUSZTÁV bútorkár-
pitos és díszítő Pécssett,
Mária- és Megye-utca sarkán.

SKROBAY ISTVÁN vendég-
lője és sörödéje Király-utca,
Hattyu-épület.

REINHARDT JÁNOS (ezel.
Hügel Nándor) kocsigyáros,
mázoló és festékraktár.

KRAUSZE IGNÁC menny-
asszony-kelengye, fehér- és
vászonáru raktár (a sziléziai-
hoz) Pécssett, Széchenyi-tér.

FICHTL KÁROLY kerék-
pár gyári raktár és mecha-
nikai műhelye Pécssett,
Majláth-tér.

Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító)
selyemgyára Záróban, a privátmegrendelők
lakására közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes
selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 ftt 65
krig póstábr és vámmentesen, sima, csikos, koc-
kazott és mintázottakat, damasztott stb. (mintye
240 különböző minőség és 2000 különböző szín
és árnyalatban). Mintak postafelajutóval küldetnek.
Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelező-
pokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 4721

Kwizda-féle kőszvényfolyadék.

Évek óta kipróbált, fájdalomcsillapító
házi szer kőszvény, csúsz és idegbajok
ellen.

Egész palackkal 1 ftt 0. é., fél palackkal
60 krajcár.

Kapható minden gyógyszerárban.

Tessék a végdíjre ügyelni s a vételnél
határozottan kifejezni:

4790

Főüzlet:

Kerül. Gyószterház Korneuburgban.

Kwizda-féle kőszvényfolyadék.

Igen fontos találmány!

a „COLUMBUS“ cimbalomverője.

Az époly fáradságos, mint általában pamutozást
és cémázást feleslegessé teszi, a mennyiben egyes-
rűlen reáuzando a verőpálára, melyről mindenkör
le is húzóható; a legfinomabb nemezéből készül, a verő
pálázakra rásimul és selyembő alaku; megszünteti
a p-m lozat tompító hatását s a kellemetlen kopó-
gás helyett kellemes csengő hangokat nyerünk, s soha-
sem pusztul el, mintha esetlegesen kopás után egy ke-
vessé forgatva, ismét egy új verőfejet pótol; ára a verő-
pálák minősége szerint: ftt 2.-, 210. k- és 330.
Külön a „Columbus“-fejek zárja 1 ftt. feltalálója a
STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE cég, cs.
és kir. kiz. szabadalmazott haszgeripar. Budapest.
VII. ker. Kereposzt 36. sz. — A „COLUMBUS“
cimbalomverők széleskörű kiváló szaktekinté-
nyek elismerő nyilatkozatai tanusoknak 4041
Kivánatra nagy képes árjegyzék cimbalomokról és más
egyéb haszgerrekről ingyen és bérmentve.

Ifj. SCHOLZ ANTAL UJ SÖRGYÁRA PÉCSETT

Van szerencém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként új sörgyáramban a legújabb
rendszer szerint előállított, legkiválóbb minőségű

sör eladását f. é. márczius hó 15-én

már megkezdtem.

Kitűnő **ászok-sör, márcziusi-sör, dupla-márcziusi-sör** s az igen kedvelt
jó **bak-sörön** kívül mint **különös sport-sört** ajánlom, mely
speciálitást, az egészen új **világos** bármely hasonló
sörökkel bátran vetekedik.

A sör szétküldése hordókbán és palackokban történik s Pécssett 10 palacktól kezdve házhoz lesz szállítva.
Ez új gyártelepemet a nagyrabcsútt közönség szives figyelmébe ajánlom s kérem azt becses
pártfogásában részesíteni.

Pécssett, 1894. évi márczius hó 1-én.

Telefon állomás: 20. szám.

Kiváló tisztelettel

Ifj. SCHOLZ ANTAL

gyártulajdonos.

Az új sörgyár a pécs-budai vám s az úszóghi állomás között épült s a
főutakkal új kényelmes makadám-ut kapcsolja össze.